

Димчо Дебелянов

В този миг

В съседната стая детето на хазаите дава концерт – вокална музика, последен сорт.

В долния етаж свирят на мандолина и пеят „По моря се скитам ази“. Майка ми плете край печката, а аз седя до масата и мисля кое е по-важен акт в живота на човека – първото любовно писмо ли, или първият запор върху заплатата. Мисълта ми остава безсилна над този въпрос и по стар навик, като вижда, че може и да го не разреши, отлита из пространствата.

И ето аз мисля: докато аз седя тук сам, мъничък и неизвестен, какви ли важни работи стават по света. Целият живот се занизва пред мене и мисълта ми лети по-бързо и от смесен нощен влак.

Един цар на малко царство гледа болните си от подагра крака и мисли каква разходка да направи за благо на народа си. Пиян фойтонджия се дави в някоя локва, недалеч от двореца, и псува кмета на града. Една свиня сънува сладостите, които утре ще ѝ поднесат стопаните ѝ, натъпкали се тая вечер с тлъстините на една нейна сестра. Един президент дълбоко спи. Селски дръглив пес обикаля затворените касапници, а един поет си смучи пръстите. Ординарец пере оплесканите гащички на бъдещ офицер. Проститутка се обяснява във вечна любов на един обуварски калфа, а двама калугери въздишат и се пощят. Една звезда намига на столичния градоначалник през прозореца и му спомня оназгодишната заповед за леките жени. Детето на един депутат земеделец си играе с кръста на независимостта, като го окачва на котката. Една въшка плува в бозаджийски кюп и си мисли в чий стомах да попадне.

Селски даскал си гризе ноктите и чете „От идеализма към материализма“. Един келнер сънува, че го сечат с брадва за изгубен бастон. Ученик смята наум колко трябва да получи, за да му излезе бележката 2 1/2. Един гостилничар пържи кюфтета, а сополя му съобразява над кое кюфте да капне или право в маслото. Гладен уволнен чиновник брои ако би спестявал на месец по три лева, колко би имал в народната банка. Ах да, народната банка!... И наистина кое е по-важно, първото ли любовно писмо, или първият запор?

Майка ми клюма глава, задрямала. Концертът в съседната стая е престанал. Но това е може би само антракт. Да, той ще почне пак, уверен съм, той ще почне пак!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6191>]